

Publicerad 2006-11-03 15:34 av Knas_

Stjärnan som slocknade

Det var en gång en sån ljust brinnande stjärna

Den lyste starkast på hela natthimlen

Lyste upp allt runtomkring

Man blev nästan bländad av dess sken

Men en dag tappade stjärnan det brinnande ljuset

Ljuset slockande mer och mer

Snart såg man inte stjärnan mer

Och den började att falla

Den föll ner från den vackra natthimlen

Ner mot den hårda marken

Där föll den i en djup grop

Som var gömd djupt in i skogen

Stjärnan ligger kvar där än

Den ger ifrån sig svaga ljusglimtar ibland

Men annars visar den inga tecken på liv

Stjärnan har gett upp hoppet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knas_ med Poeter.se id #1243 innehar upphovsrätten